

Jóel próféta könyve

Tartalom

1.rész	2.rész	3.rész
------------------------	------------------------	------------------------

1.rész

1. Az Úrnak igéje, a mely lőn Jóelhez, a Petuel fiához.
2. Vének! halljátok meg ezt, és hallgassátok meg, e földnek minden lakói! Történt-é ilyen a ti időtökben, vagy a ti atyáitoknak idejében?
3. Beszéljétek el azt a ti fiaitoknak, és a ti fiaitok az ő fiaiknak, és azoknak fiai a következő nemzetségnek.
4. A mit a sáska meghagyott, megette a szöcskő; és a mit a szöcskő meghagyott, megette a cserebogár; és a mit a cserebogár meghagyott, megette a hernyó.
5. Serkenjete fel részegek és sírjatok, és jajgassatok mind, ti borivók a mustért, mert elvétellett az a ti szátoktól!
6. Mert egy nép jött fel az én földemre, erős és megszámlálhatatlan; fogai, mint az oroszán fogai, és agyari, mint a nőstény oroszáné.
7. Pusztává tette szőlőmet; összetörte fügefáimat, mezítelenre hántotta és széjjelhányta; fehérlenek annak ágai.
8. Keseregi, mint a szűz, a ki gyászba öltözik az ő ifjúsága férjéért.
9. Kifogyott az étel- és italáldozat az Úrnak házából; gyászolnak a papok, az Úrnak szolgálói.
10. Elpusztított a mező, gyászol a föld; mert elpusztított a gabona; kiszáradt a must; kiapadt az olaj.
11. Szégyenüljetek meg, ti szántóvetők; jajgassatok szőlőművesek: a búzáért és az árpáért; mert elveszett a mező aratása!
12. Elszáradt a szőlőtő; a fügefa elhervadt; a gránátfa, a datolyafa és az almafa, a mezőnek minden gyümölcsfája kiaszott. Bizony kiszáradott az öröm az emberek közül.
13. Öltsetek gyászt és sírjatok, ti papok! Jajgassatok, ti oltár szolgálói; jőjjetek és háljatok gyászruhákban, Istenem szolgálói; mert megvonatott az étel- és italáldozat Isteneteknek házából.
14. Szenteljetek böjtöt, hirdessetek gyűlést; gyűjtsétek egybe a véneket, a földnek minden lakosát az Úrnak, a ti Isteneteknek házába, és kiáltsatok az Úrhoz.
15. Jaj ez a nap! Bizony közel van az Úrnak napja, és mint a pusztítás, úgy jön el a Mindenhatótól.
16. Hát nem szemünk láttára irtatott-é ki az élelem, az öröm és vígasság Istenünk házából?!
17. Elsenyvedtek a magvak barázdáik alatt, elpusztultak a gabonás házak, összedőltek a csűrök; mert kiaszott a gabona.
18. Mint nyög a barom! Megháborodtak a marha-csordák, mert nincs legelőjük; bűnhődnek még a juhnyájak is!
19. Hozzád kiáltok Uram, mert tűz emésztette meg a pusztá virányait, és láng perzselte le a mező minden fáját.
20. A mező vadai is hozzád esengenek, mert kiszáradtak a vizeknek ágyai, és tűz emésztette meg a pusztá virányait.

2.rész

1. Fújjátok a kürtöt a Sionon, és rivalgjatok az én szent hegyemen! Rémüljenek meg e föld minden lakói; mert eljő az Úrnak napja; mert közel van az.
2. Sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borulatnak napja; mint a hegyekre ráterülő alkonyat! Nagy és hatalmas nép, a milyen nem volt öröktől fogva és nem is lesz utána többé, nemzetségről nemzetségre.
3. Előtte tűz emészt, utána láng lobog; előtte a föld olyan, mint az Éden kertje, utána pedig kietlen pusztaság; meg sem menekülhet tőle semmi.
4. A milyen a lovak alakja, olyan annak alakja, és száguldoznak, mint a lovasok.
5. Rohannak a hegyek tetején, mintha hadi szekerek robognának; mintha tarlót emésztő láng ropogna; a milyen az ütközetre kész hatalmas nép.
6. Elrémülnek tőle a népek; minden arcz elsáppad.
7. Száguldoznak, mint a hősök, felhágnak a kőfalakra, mint a bajnokok; mindenik a maga útján halad, nem bontják meg soraikat.
8. Egymást nem szorongatják; mindenik a maga útján halad; néki rohannak a fegyvernek, és nem esik seb rajtok.
9. Betörnek a városba, futkároznak a kőfalon, felhágnak a házakra, betörnek az ablakokon, mint a tolvaj.
10. Reszket előttök a föld, és megrendülnek az egek; a nap és hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényüket.
11. És megzendül az Úrnak szava az ő serege előtt, mert felette nagy az ő tábora; mert hatalmas az ő rendeletének végrehajtója. Bizony nagy az Úrnak napja és igen rettenetes! Ki állhatja ki azt?
12. De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; bőjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is.
13. És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt.
14. Ki tudja, hátha visszatér és megbánja, és áldást hagy maga után; étel- és italáldozatot az Úrnak, a ti Isteneteknek?!
15. Fújjatok kürtöt a Sionon; szenteljete bőjtöt, hirdessetek gyűlést!
16. Gyűjtsétek össze a népet, szenteljéte meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtséte össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából.
17. A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgálói, és mondják: Légy kegyelmes, oh Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenök?
18. Erre buzgó lón az Úrnak szeretete az ő földe iránt, és kegyelmezett az ő népének.
19. És választ tőn az Úr, és mondá az ő népének: Ímé, adok néktek gabonát, bort és olajat, hogy megelégedtek vele, és nem adlak többé titeket szidalomra a pogányok között.
20. Az északi népet is elűzöm tőletek, és pusztá és sivatag vidékre vetem azt; elejét a keleti tengerbe, hátulját a nyugoti tengerbe, és bűze magasra száll; felszáll bűdössége, mert nagy dolgokat cselekedett.
21. Ne félj, te föld! Örülj és vígadozz, mert nagy dolgokat cselekeszik az Úr!
22. Ne féljete, ti mezei vadak! mert zöldülnek a pusztának virányai; mert a fa megtermi gyümölcsét; a füge és szőlő is kitarják gazdagságukat.
23. Ti is, Sionnak fiai! örvendezete és vígadjate az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadja néktek az esőt igazság szerint, és korai és kései esőt hullat néktek az első hónapban.

24. És megtelnek a csűrök gabonával, és bőven öntik a sajtók a mustot és az olajat.
25. És kipótolom néktek az esztendőket, a melyeket tönkre tett a szöcskő, a cserebogár és a hernyó és a sáska; az én nagy seregem, a melyet reátok küldöttem.
26. És esztek bőven és megelégsztek, és magasztaljátok az Úrnak, a ti Isteneteknek nevét, a ki csodálatosan cselekedett veletek, és soha többé nem pironkodik az én népem.
27. És megtudjátok, hogy az Izráel között vagyok én, és hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek és nincs más! És soha többé nem pironkodik az én népem.
28. És léssen azután, hogy kiöntöm lelketem minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.
29. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelketem.
30. És csodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat.
31. A nap sötétséggé válik, a hold pedig vérré, minekelőtte eljő az Úrnak nagy és rettenetes napja.
32. De mindaz, a ki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül; mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben léssen a szabadulás, a mint megigérte az Úr, és a megszabadultak közt lesznek azok, a kiket elhí az Úr!

3.rész

1. Mert ímé, azokon a napokon és abban az időben, a mikor meghozom Júda és Jeruzsálem fogságát:
2. Egybegyűjtöm akkor mind a pogányokat, és levezetem őket a Josafát völgyébe, és perbe szállok ott velök, az én népemért és örökségemért, az Izráelért, a melyet szétszórtak a pogányok közé, és megosztottak az én földemen;
3. Népemre pedig sorsot vetettek; a fiút szajháért adták oda, a leányt pedig borért cserélték el, hogy ihassanak.
4. Sőt néktek is mi közöttök velem, Tírus, Sidon és Filiszteának egész környéke?! Vajjon bosszút állani jöttök-e reám? Ha bosszút akarnátok rajtam állani, nagy hirtelen fejetekre fordítom vissza bosszútokat!
5. Mivelhogy elraboltátok ezüstömet és aranyomat, és legszebb kincsemet templomaitokba vittétek;
6. És a Júda fiait és Jeruzsálem fiait eladtátok a Jávánok fiainak, hogy messze vessétek őket határaiktól:
7. Ímé, kiindítom őket a helyből, a hova eladtátok őket, és fejetekre fordítom vissza bosszútokat.
8. És adom a ti fiaitokat és leányaitokat a Júda fiainak kezébe; azok pedig eladják őket a Sabeusoknak, a messze lakó népnek; mert ezt végezte az Úr.
9. Hirdessétek ezt a pogányok között; készüljete harczra; indítsátok fel a hősokeket. Járuljanak elé, jőjjenek fel mindnyájan a hadakozó férfiak!
10. Kovácsoljátok szántóvasaitokat kardokká, kaszáitokat dárdákká; mondja a beteg is: Hős vagyok!
11. Siessetek és jőjjetek el ti népek mindenfelől, és seregeljete egybe! Ide vezesd Uram a te hőseidet!
12. Serkenjenek fel és jőjjenek fel a népek a Josafát völgyébe; mert ott ülök törvényt, hogy megítéljek minden népeket.
13. Eresszéték néki a sarlót, mert megérett az aratni való! Jertek el, tapossatok, mert tetézve a kád, ömlenek a sajtók! Mert megsokasult az ő gonoszságuk!
14. Tömegek, tömegek! az ítélet völgyében! Mert közel van az Úrnak napja az ítélet völgyében!
15. A nap és hold elsötétednek; a csillagok bevonják fényöket;

16. Az Úr pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és megrendülnek az egek és a föld; de az Úr az ő népének oltalma és az Izráel fiainak erőssége!

17. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki a Sionon lakozom, az én szent hegyemen. És szentté lesz Jeruzsálem, és idegenek nem vonulnak át többé rajta.

18. És majd azon a napon a hegyek musttal csepegnek és a halmok tejjel folynak, és a Júda minden medre bő vízzel ömledez, és forrás fakad az Úrnak házából, és megöntözi a Sittimnek völgyét.

19. Égyiptom pusztasággá lesz, Edom pedig kietlen sivataggá; a Júda fiain való erőszakosságért, mert ártatlan vért ontottak azoknak földén.

20. De a Júda örökké megmarad; Jeruzsálem is nemzetségről nemzetségre.

21. És kitisztítom vérökből, a melyből még ki nem tisztítottam, és a Sion lesz az Úr lakóhelye!